

споредъ исканіе то на сліяшателя, и го оставя самоволенъ, кой то ще да прави. А кой то подканя, гледа за да увѣри сліяшателя за нѣщо особно, и ако много пѣти сліяшателя не ся надѣва за подканянь. Тѣй совѣтува и поучява отецъ сына си, пріятель пріятеля, учитель ученика главни тѣ начяда правственни. (Вижда ся Совѣтователный почти като Поучителный.)

Кой то поучява странны неправи голѣмъ плодъ; а на домашни тѣ совѣта по' много е пріятедь. Кой то подканя чюдзы на нѣкое добро, много пѣти докарва тяготѣ, защо не ся познава, ако говори той и совѣтута съ искренность, кое то става явно, като ся запознае человекъ по' напрѣдъ добрѣ.

182-о. За да преспособимъ Главы тѣ, нека земимъ за примѣръ чи подканямы за ученіе то нѣкого, и му пишемъ тѣй.

1) Возможно. „Както станахъ мудри и учени, кой то показахъ прилѣжаніе и трудъ за ученіе то, тѣй и ты можешъ, . . .“

2) Лесно. „Нынѣшныя ти возрастъ е най приличенъ за ученіе, защо въ приминалы, и въ старина та умъ става тѣпъ.“

3) Нужно. „Като до нынѣ не си ся научилъ друго художество, мѣчно можешъ да живсешъ друго-яче.“

4) Праведно. „Като смы создани отъ тѣло и душа, както хранишь тѣло то си, и ся трудишь за него, тѣй треба да хранишь и душъ тѣ съ нейныя хлѣбъ, кой то е Слово то и мудрость та“

5) Законно. „И божественни тѣ и граждански тѣ закони повеляватъ за да прилѣжявамы за ученіе то.“